

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: UNGDOMS MOD

Citation: Aarestrup, Emil: "UNGDOMS MOD", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, C. A. Reitzel, 1976, s. 10. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aare03val-shoot-workid55891/facsimile.pdf>
(tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

UNGDOMS MOD.

I Hvad der huer mig ved Skoven? —
Eensomhed! en frodig Grund!
Hun er kiælen, jeg forvoven;
Et Par Jordbær; Mund paa Mund.

II Havei? — Har vel muntre Dreng
Nogen bedre Gynghest?
Manken kan mod Skyen trænge,
Knaider høit den stærke Blæst.

III Lynet? — Ha, Guds egen Landse!
Selv den Høie lærer os,
Diærvt forsvare Modets Skandse,
Og at byde Faren Trods.

IV Fik jeg Bierge brat at skue? —
Nu, dem saae jeg aldrig end;
Til en Skammel kan de due;
Er der Viin, følg med derhen!

V Stierne? — O skønne Frugter!
Sove Natten bort, gør Fæ;
See hvor Grenen lyst sig bugter!
Hvilket herligt Juletræ!

VI Maanen? — Som min hulde Pige,
Skjøndt i Skiul, dog røber sig
Under Lagnets bløde Flige:
Saadan huer Maanen mig.

VII Rosenbuske, Liliens Blommer,
Brudelys i blanke Kiær? —
Sødt at stirre paa en Sommer,
Naar den Skiønne ei er nær.

VIII Drosler, Lærker, Nattergale? —
Hør, mig huer deres Spil,
Naar jeg vil om Elskov tale,
Eller skrive Piger til.

IX Piger selv? — Saa stop dog, Kiære!
Husk, et Ordsprog lyder saa:
Narren tidt kan spørge mere,
End en Klog kan svare paa.
